

Den sidste Fiende, som overvindes, er Løden.

Løden er den sidste Fiende, Vi med Gud skal overvinde, Gud med os skal træde paa; O, min Sjæl, gid kun du sidste Løsen, som det Ord „den sidste“ Skal i Himlen synges paa!

Løden selv maa vistnok grue For den sidste Vanetue, For sit eget Banehaar; Det maa alt paa Lødens Tude, Som kun lystes ved at stride, Svinger kun om Banehaar.

Men vor Frelser, som os givet Har sig selv, og dermed Livet, Nu og i al Evighed, Som det fryder, at Døds-Striden Er den sidste, for vi siden Fred har i al Evighed.

I Guds Engle, som kun Løsen Paa den Sang, som er Livsfremmet: Evigheds Kallelse! Hjelper os til at begynde Paa den sidste Sang at synne: Evigheds Kallelse!

Grundtvig.

Betragtning.

(G. Salvoisen.)

„Naa bebrejdede dem deres Bantros og Hjerters Gaardhed“—Mark. 16, 14.
 „Paa det sidste omdøbtes han for de ellevé, der de sad al-bords.“ Saaledes indleder Evangelisten Markus sin Beretning om den Kristedsfund, som Herren forundte sine Disciple umiddelbart forud for sin Himmelfart.
 Det er i denne Stund, han giver dem Befalingen om at gaa ud som hans Sendebud i den ganske Verden og prædike Evangeliet for al Skabningen. Selv skal han nu forlade Verden med sin suulige Kærværelse. Som Roodens Konge skal han lede og styre sit Rige paa Jorden fra sit op-højede Sæde ved Haderens hvire. Al Magt i Himmelen og paa Jorden er ham dertil givet. Det er ogsaa store og underlige Ting, som nu skal tage sin Begyndelse. Ved sine 12 Apost-

ler vil han begynde et Erobringstog gjennem Verden.

At Løder og Sjerninger skal disse saa og fattige Disciple grunde et sandt, himmelt Rige, som aldrig skal gaa tilgrunde.

Forunderligt er det da, at Herren i denne Afstedtime, da tillige et saa vanskeligt og lydbefuldt Arbejde lagges paa deres lange Skuldre, at han i denne Time „bebrejder dem deres Bantros og Hjerters Gaardhed, at de ikke havde troet dem, som havde seet ham opstaa.“ Naar han ikke ved en saadan Fremførd betogte dem den Rest af Nod, der endnu maatte findes hos dem? Naar han ikke skulde Sorgens bedste Staal indtil Manden? Hvorfor svinge Lødens tugtende Svæde i Skilmisfens Stund, da Hjertene allermost luffe efter Løst?

Ja, vel maa vi spørge saaledes og andre os over, at den sagtnodige og færlige Jesus vil fare saa haardt frem i en Stund som denne. Hvad saa dog Grundten være hertil?

Svaret paa dette Spørgsmaal kan ikke være noget andet end dette: Det var nødvendigt, og det var nødvendigt af to Grunde. For det første var det nødvendigt for de Personers Skyld, hvem Hævelsen gik ud over, og dernæst var det nødvendigt for det Berfs Skyld, som af disse Personer skulde udføres i Verden. For Personernes Skyld var denne Tugt nødvendig, forat de nemlig kunde bevares i den sande Hdmagthed og derigjennem bevares i Troen og saaledes selv en gang omgaa den Hælle, som de skulde forkynde for Verden. Og saa den gjaldt det Herrens Ord: „Og, som troer, skal blive salig; hoo, som ikke troer, skal blive fordømt.“

Troen oplydner kun i den sande ge Sammens Jælle. Troen bevares ogsaa kun i og under denne samme Jælle. Det er en Sandhed, som er vel værd at husomme. Det var en i Guds Rige hvi Stilling, som disse Disciple skulde indbyve. De skulde være Menighedens Søller. Paa Profeternes og Apostlernes Grund-nald skulde Herren bygge det Tempel, i hvilket han selv er Hovedhjør-nesstenen (Ef. 2, 20). I denne første Grundlæggelses Tid var det tillige nødvendigt, at „Herren stadfæstede

Ordet ved medfølgende Tegn.“ Og saa disse Disciple var strøbelige og sandige Knekkere. De kunde fristes ligesom du og jeg. De kunde fristes til at slaae hviere om sig selv, end de turde tænke.“ Men da, naar saadanne Tanker meldte sig, da vilde det være godt, om der var noget, som kunde holde dem nede, noget, som kunde bevare dem i den sande Hdmagthed. Og her til maatte dog det være vel skiftet, at Herren netop i den sidste Stund, de var sammen med ham for hans Himmelfart, havde bebrejdet dem deres Bantros og straffet dem for deres Hjerters Gaardhed. Aldrig, aldrig har de funnet glemme dette. Denne Bebrejdelse har gravet sig saaledes ind i deres Bevidsthed, at intet i Verden kunde udvise den igjen. Over Guds Herrens underfulde Fortgang fra dem rundt om ihu, fattede de ogsaa med Smerter Prodden af denne Straffelse, og den borede sig stedse dybere ind i deres Hjerte og Samvittighed. De maatte after og after funde, at de havde været fejdbragte til at tro Ordet om Herrens Opstaaelse fra de døde.

Disse haarde Tugtens Ord fra deres ellevé Bester i Afstedens allerede for saa temodstulde Time, det var „Væsen i Hædet.“ som holdt Samvittigheden vangen, som holdt Bevidst-heden levende hos dem om deres Synd og Skuld. Det var saaledes, de bevarede i det ydmyge Sind, at det kunde gaa dem efter Peters Ord: „Gud giver de ydmyge Raade.“

Men det var ikke blot for deres egen Skyld, at Herren for saa haardt frem mod dem i Afstedstunden. Og saa for det berlige Berfs Skyld, som disse Personer skulde udføres i Verden, var det nødvendigt, at Herren gif saa haardt frem mod dem i denne Time. Den Hdmagthed, som herved vederfor-tes dem, skulde ogsaa gifre dem til skiftede til at frelse andre.

For at første skulde og funde Sjerningen alene gøres i Herrens Kraft. Og hans Kraft fuldkommes kun i vor Strøbelighed. Thi naar vi sæler os selv strøbelige og sooge, da trænger vi mest Guds Rands og Raades Bistand. Derfor siger ogsaa Paulus: „Naar jeg er strøbelig, da er jeg stærk: Herren skulde være alt. Det var i den Rands Kraft, som han

havde lovet dem, og som han ogsaa sendte dem paa Pinsefestens Dag, og til hvis Modtagelse de netop beredtes gjennem Herrens Tugtelse, det var i denne Rands Kraft, at de alene fund og skulde overvinde Verden og omstøde alle Satans Volverter. „Vor egen Kraft er intet værd, Vi ere snart overvundne.“ Det gjaldt ogsaa om Herrens Apostler.

Men dernæst maatte de ogsaa for den store Sjernings Skyld lære Hdmagthed, at de kunde have det Sind, som var i Kristus Jesus. Thi Jesu Sjerning gøres kun ret i Jesu Sind. De maatte som han være sagtnodige og ydmyge af Hjertet, forat de nemlig kunde bære over med mangehaande Strøbeligheder, der mødte dem hos de Knekkere, som de ved Evangeliet fik samle ind i Guds Rige. Hvor trangte de ikke til ofte at fare lem-pelig frem og til at kunne omgaaes Knekkere med stor Taalmodighed!

Men netop til dette skulde det mægtig hjælpe dem, at de altid som ihu den store Overberenhed og Langmo-dighed og Sagtnodighed, som Herren havde advist imod dem selv, medens de vandrede med ham i hans Rjeds Tæge. Ja, netop til dette skulde det mægtig hjælpe dem, at Herren, efter at de i hele tre Aar havde nydt godt af hans Undervisning og havde seet alle hans Tegn og kraftige Sjerninger, endog i denne sidste Stund af sit fynlige Samvær med dem havde seet sig nødt til at bebrejde dem deres Bantros og Hjerters Gaardhed. Hvad kunde vel være mere ydmygen-de for dem end dette? Og hvad kunde vel være mere skiftet til at fremvirke hos dem det sagtnodige, det overberende og taalmodige Sind overfor andres Strøbeligheder, som var saa saare nødvendigt, om Sjerningen skulde lykkes for dem?

Saaledes gif de da ud i Verden som ydmygede, men ogsaa som netop derigjennem bemaadede Tjenere af den Herre, der havde sagt til dem: „Vær af mig: Thi jeg er sagtnodig og ydmyg af Hjertet.“ Og i hans Navn forkyndte de Luuvendelse og Snder-nes Forladelse for alle Folk. Og Herren, som havde kaldet dem til Sjerningen, gif med dem og stadfæstede Ordet ved medfølgende Tegn,

og de grundlagde det Rige, som Rebusfadnys havde feet i Sagnet, den Sten, der sønderlag Villedet, og som blev til et stort Værn, der opfyldte hele Jorden. Og endnu den Dag idag fortætttes Gjæringen, som Apostlerne ualegnede, og den skal fortætttes alle Dage indtil Verdens Ende.

Men give dog Gud i sin Raade, at vi alle, som nu og siden skal fortænde Herlighedens Ord for alle Folk, at vi ogsaa daglig maatte føle Brøddens af Herrens Behreidelse til Disciplen og lære som dem at være ydmyge og jagtmodige af Hjertet! Velselig skal da ogsaa Gjæringen lyses for os og vi skal frelse os selv og disse som hører os. Det se for Jesu Skjold! Amen.

Kristus vort Skjold.

„Grib Troens Skjold, med hvilket I skal kunne slukke alle den Ondes gloende Pile“ (Ef. 6, 16).

At det Troens Skjold, hvorom Paulus taler her, ikke er vor Tro paa Kristus, men Troens Gjenstand, Kristus selv, det er ikke svært at se, efter som Erfaringen meget hurtigt vil kunne lære os, at vor Tro er aldeles ude af Stand til at slukke endog en eneste af Satans gloende Pile, mens vi er absolut dækkede imod alle hans Angreb, naar vi i Tro holder Kristus frem for os som vort Skjold.

At alt, hvad der er værdigt, er der neppe noget som er vigtigere for et Guds Barn end at komme ud over at tro og bygge paa egen Tro istedenfor paa Kristus, ved hvem vi er gjort rige i alt, ved hvem vi har overvundet sin.

„Vigslaa al leve maa ikke være os nok; Herrens tilbyder os et overflødig Liv“ (Joh. 10, 10), saaledes lærte vi herleden i dette Mød. Naar der dog blandt dem, der er levendegjorde i Kristus, blive mere Stræben end blot efter det, som er foran, efter Livet i Overflod Matt. 13, 12; 1 Kor. 14, 12), saaledes at Guds Barn kunne komme til at erfare lidt mere af Kristi Herlighedens Righed, og deres Liv ret kunne komme til at overflode med de levende Brøddertræer.

For den Sjæl, der ikke kan lade sig nøie med lige affarat at holde Livet, men som sætter Livet i Overflod som sit Mål, er det, at tage Kristus til Skjold, et upperligt Middel.

Vad os tage et bestemt Tilfælde; derved betydes Sagen bedst.

Satan hoder den Pile af imod dig, som heter Døil og Anfættelse, idet han bringer dig til at tvile om din Raadestand. Hvorledes kan du være et Guds Barn, saaledes som du har det? Ingen Mandens Fruget, men som mange desto flere Fald, ingen virkelig sand og varig Fred, men ofte megen Uro, o. s. v.

Dette kan for mange Guds Børn være en i Sandhed gloende Pile, ikke mindst fordi Vænnen under saadant Forhold ofte svigter.

„Vad gjør du nu? Jeg frugter for, at du gler, hvad mangfoldige Guds Værn har gjort for dig: Du samler sammen paa alle dine Raadestæringer og rustet dig med dem i det fortvilede Øieblik, at de skal kunne slukke Satans Brødder. Du siger ontrent saaledes:

„Ja, men jeg har jo dog i mit Liv oplevet en Omvendelse, jeg er jo da bleven levendegjort i Kristus, dengang han gjorde alt nyt for mig. Sels om jeg ikke nu har den sterte Hælselse deraf, saa er det dog derfor lige sandt, at jeg er overgaaet fra Død til Liv. Jeg har jo ogsaa i mit Liv erfaret i det mindste noget af det, som Gud i sit Ord har gjort til Hædetegn paa sine Børn. Guds Raad har jo da mangfoldige Gange vidnet med min Raad om min Berberet, selv om denne i Fiekkillet ikke er mig helt vis, og jeg har hørt om store Glæde i de helliges Samfund, har elsket Guds Børn og det deres Glæder og Sorger o. s. v. s. v.

Satan ler ad dig med launtlige dine Erfaringer. At det er hans letteste Kunst at gjøre alle dine Raadestæringer mislykket for dig, Jeg bebyder ikke at dvale ved, hvorledes han berer sig ad dem; det har du selv bitterlig erfaret all for lidt.

Ret, vil du undgaa Trilens og Anfættelsens Brødder, saa er der kun en Raad, men den er ogsaa prøvet: Grib Troens Skjold, som er Kristus. Stil dig bag ham, saa er du sludst. Sig til ham: Nu staar jeg her, Derre og Jæster, rolig og tryk, vis paa, at du er et sikkert Skjold for mig; du kan jo ikke svigte dit Ord. Vad har Satan med mig at slukke? Du har jo udvriet mig fra Satans Raad, og du har lovet, at du herefter vil dække mig imod hans Pile.

Min Skjold, min meget store Ven,
Du herlige Guds Søn!
Naar Jænden mig vil hærje,
Er du mit Skjold og Berge,
Et Skjold, som Herre og Hærskefist
Mod Satans Pilekast!

Jænden du er jærdig med at forhøide Kristus hans Forjættelser, er Satan langt borte. Han er for flug en Herre til at spille sin Tid og sit Skrudt paa en Sjæl, der har gjort sig bag Kristus.

Vort Hørd og Mød synes ikke om saaledes at fryde i Skjul bag en anden, men Gud synes om, at vi gler det, thi derved erer vi ham. C, hvad vilde vi ikke saa vi se, hvis det blev Guds Børns ledværlige Stamnaade!—(Kirkeflokten.)

For sent!

En ung Mand ved Navn Jakob B. havde forladt Hjemmet imod sin Familys Tulle og var indtraadt som Soldat i den indiske Arme. Midt iblandt en Skare larmende Kamrater gleante han her sine brave Forældres Formaning, hengav sig til et øldt Liv og drev det til at blive en af de værste i Flokken. En Morgen — flere Maanedes efter Afreisen fra Hjemmet — opstod Uro i Kasernen. Det var Pesten, som kom. „Der er ogsaa Roget for dig.“ sagde den tiensigtende Soldat og overraste Jakob et Brev. Den unge Mand rev det hastig til sig og aabnede det i Døds om, at det skulde indeholde Penge. Det var det eneste, han troede sig om at modtage fra Hjemmet. Men til sin Forbættelse fandt han Jætt, og forbitret beretter han det igjen i Konvoluten uden at læse det.

Et Brev var gaaet. Da las den unge Soldat paa et Eggelus, Hødsfarlig bog. I sine Smærter læste han sig usrolig lid og lid paa sit Leie, længrende efter et eller andet, som kunde være ham til Adspredelse i denne Ensomhed. Da faldt det ham pludselig ind, at han engang havde modtaget et Brev fra Hjemmet, som han endnu ikke havde læst. Han fik det da hentet frem og lod en Soldat læse det for sig. Brevet lød saa: „Hjerte Søn! Jeg vilde saa gjerne høre dig læse fra Hælselsbrevet og saa dig hjem. Jeg har kjøbt et lille Stykke Jord for dig og gjort alt istand for dig, og jeg beder dig nu i mit og din Moders Navn: Kom hjem, som hjem til os! Anstøimen paa Stibet B. har saadet det Opdrag at slukke dig en lille Masses Sædet i dit Skib. Det ligger for Anker i Colombo. Du har ogsaa Bespenge til at slukke dig for Alt, hvad der ellers behøves. Vad nu Jætt holde dig tilbage, men som strax! Alle hilse dig og bede os lige til dig, at du endelig maa komme!“

Dette stod der i Brevet, som havde ligget saa lang Tid ulæst, paa hvilket han end ikke havde tænkt. „Aldrig skal jeg glemme dette forsmædede Brev.“ hørte den Ven til, som fortalte Begivenheden, den ovenfor nævnte Soldat; „aldrig skal jeg glemme den Angst og Fortvivlelse, som greb den Søn, da han hørte Fæderens venlige Budskab, som ved hans egen Skuld havde maadt ham for sent.

Evangeliet om Guds Raade i Kristus er ogsaa for os et hooant Brev fra vor himmelske Fæder. I Bibelen staar hist det samme skrevet. Men saa mange, at saa mange gide hverken høre eller læse, hvad den himmelske Fæder taler til os i sit Ord. At, hvad de sage i Kristendommen, er tiemelig Bindning, og derfor de ikke finde den, vende de sig bort fra Gud og

hans Menighed og „vandre efter Hædet.“ indtil de vaagne i Helvedes Angst og for sent forstaa, hvad det vil sige, at Kristus „har tillæstgjort Døden og bragt Liv og Uforættelighed for os ved Evangeliet.“ og alt uden Penge, uden Betaling.—(C. L. Kirket.)

Salmen: „Nu taffer alle Gud.“

I November 1648 lod Pastor Martin Rinkart ved Binduet i sit Studenterbærelse i Eilenburg i Sachsen. Da trængte pludselig Trompetstød til hans Dø. „Kærdige Gud, atter Soldater.“ raabte han forfærdet og faldede Hænderne; „vi kan allerede nu neppe stille vor Sønner; hvorledes skal vi endnu ernære et Regiment Soldater!“ Vad Eilenburg havde lidt i de tredive Aar, som denne næsten endelige Strig havde været, bestes ved Ruinerne af ontrent 100 af Stadens Huse, medens endnu kun 276 var uskadede. Snart var det de ferestlige, snart Svenskerne, som havde røvet og plyndret, mishandlet og brændt, og den de fleste af sine Indvånere berøvede sig var ikke noget mere end en Hob af øde Ruiner. — Altet hørte som et Trompetstød, og han dukkede sig for Dødt og Lybidisse som ind og raabte: „Kom dog, Martin, og hør efter, hvad Hæteren besjættaler! Folk løber omkring og jubler.“ Da tog den 62-aarige Pastor sin Hælselsstol paa og gif ned paa Kæden. Vad saa han der? Folk saa i Armenen paa hverandre, nogle jublede, andre grad af Glæde. Thi Trompetstødet havde i sturhestens Navn forkædet, at Freden var bleven sluttet den 24de Oktober i Münster. Rinkart vendte tilbage til sit Studenterbærelse, faldt paa sine Kæder og faldede Gud. Derpaa satte han sig til sit Skrivebord og nedskrev af sit med Tak opfyldte Hjerte den Salme: „Nu taffer alle Gud.“ Da han havde skrevet den sidste Linie, forekom det ham, som om der lød en Melodi dertil for hans Dø. Han tog igjen Vænnen i Haanden og nedskrev sæt fra Hjertet den ligefremme og opløftende Melodi til Salmen. Derpaa hørte han sig sit Dødt og gif, med Paviret i Haanden ud til de forværestgaardens forsamlede Folk og lovpriste i begejstret Ord Guds Baruhjertighed, som endelig havde skruet dem den saa længselstvedte Fred. Efter Takens Slutning begyndte han at synge den nøie digtede Salme. Menigheden, dukt greben, faldt paa Kæder, og da han var færdig med det tredje Vers, trængte alle sig omkring ham og trykfedes hans Haand. Det var Martin Rinkarts Svaneang; han døde alierede Kæret efter.

Balsam for Saaede.

Kaar en Sjæl bliver loaret, anvender Herren sine bellige Vægehaust paa Sjælet. Han har bebredet nogle af os. Den Balsamkræfte, han benyttede til mig, kender jeg godt, og jeg skal aldrig glemme den. Udenpaa skriften lød saa: „Sæder eder til mig og bliver frelse, alle Jordens Ender! Thi jeg er Gud, og ingen ndermere.“ Jeg var bang for Gud, indtil jeg hørte, at Gud var i Kristus, og at jeg skulde se hen til Gud i Kristus, og at den selvsamme Gud, som jeg frygtede vilde frelse mig. Denne Aabenbaring gav guddommelig Kraft i min Sjæl. Prædikanter sagde: „Sæder eder, her hen til ham, det er alt, hvad der tiltrænges.“ Han sagde: „Thi han kan et Udflugt se hen, til ham kan et lidet Barn se hen, til ham kan en døende se hen. Se du og saa hen til ham.“ sagde han, „det og intet andet trænges.“ Forstod jeg ham virkelig ret? — at det kun gjaldt at se hen til Kristus, døende paa Korset for mig, og se Gud gjøre Gøddet for min Sønd i Sønnens Person — at jeg kun skulde se hen til ham, og saa dermed leve? Ja, netop saaledes var det, og jeg saa hen til ham. Min Turde forsvandt, og fra det Dieblif af kan jeg sige, hvad en Salmesdigter saa smukt synger:

Alt siden jeg i Troen saa
Dit Blod, der Livsraat forværg,
Alt Hjerte altid nummer saa
Den nye Frelsens Sang.

Quillen Balsam den er, denne frelsende Hjærklighed! Hvor sødt den dryppes ind i Sjælen! Herren viser den saarede Sjæl, at noget den er fuld af Sønd, kan han borttage denne Sønd uden at franske Retfærdigheden, nemlig naar Sjælen tror paa Jesus. Lad os saa denne Balsam til at slude et Dieblif. „Vi, vi for alle vild som Faarene, vi vendte os, hver til sin Vej“ — denne Kjæd-gjærning loarer os. Men nu: „Herren lod vores alles Misgjærninger møde ham.“ Ingen Balsam fra Gilead var nogenfinde saa kraftig som denne. Staffels dødsdømte Sænder, derjom du nu vil forlade dig paa Gud, da findes din Sønd ikke mere: den lagdes for over atten hundrede Aar siden paa Kristus, din store Frelser; han blev straffet derfor, at han har kastet den bag sig i Davets Dø. Du har saet Tilgivelse, gøl bort i Fred.

Du har med dit dyre Blod
For mig og alle løst,
Og gjort fuldkommen Syndebød,
For evig Død os fkaonet,
Om vi ei ubodfærdelig
I Sunden os forhafter,
Og forkafter
For Kro i Spinnerig
Bed Bontra vor og Væster.

Og om jeg havde Sænder fler
End Davets Sønd i Klængde,
Og Satan, som min Usæd ser,
Med Frelser mig trængte,
I Troen ham jeg træder mod
Med Jesu Kardskolds Saade
Og den Raade,
Jeg har udi hans Blod,
Som ei har Waal og Raade,
(„Zumaht.“)

Da de egyptiske Prædre engang erter endt Guds tjeneste begyndte at tale om andres Feil og Sænder, tiede den gamle Prædre længe. Men med et gik han ud og kaldte en Sæl med Sønd og lagde den paa sin Kæg; gaaftte lidet Sønd tog han i en Hurv og bar denne paa Hæftet. Saaledes kom han igjen ind i Herkulingen. Prædrene saa derpaa med Herundring og spurgte om lidet, hvad han dermed vilde sige. Han loarede:

„Sæffen paa min Kæg er mine egne Feil og Sænder, som jeg har lagt paa Kæggen derfor, at jeg ikke vil se dem; derimod har jeg mine Prædres Feil foran mig og betragter dem bestandig. — Men det bør ikke være for mine Prædre, jeg skulde medrette have mine egne Feil for Dinene og daglig bede: „Forlad os vor Sønd.““

Da Prædrene saa dette, tog de det til Hjerte og sagde:

„Hvor vel lærer du os ikke Sølghedens Vej!“

Laadmand.

Hvis de søfter at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Adgang at saa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og siffre eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Lotter eller Land i større eller mindre Stykker bør man hævende sig til John Stenkrue som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Cultuurs Office, 402 Vernice Bldg., Tacoma, Wash.

W. & E. Schmidt Co
808 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Write after our Address of Milwaukee, Wis. for Catalogue, Samples, etc. We will send you our literature.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — saasom: **Solmanndraaber, Mastadraaber, Hjalbalsam** etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Læst.

Post-Ordre afsendes p. C. C. C. C. C.

Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 14 Ave. S. 1/2 Mile Street
Seattle, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON
1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Room per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth
HOTEL AND CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til Raad og Daad.

EASTERN REALTY CO.
Hopperstad & Teleskov
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle saavel som nye skandinaviske settlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf
J. P. AABERG
1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3302
Residence: Ind. 3620.

DRS. ROBERTS, DOERREF AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør
Skandinaviske og Tyske Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
217-315 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinaviske
Begravelsesbureau
P. O. LYNN
Telefon Main 7715 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Str., Tacoma, Wa.

SAM CROW
HOUSE
FURNISHING
COMPANY
225-27-29
Riverside Ave.
Spokane Wash.

Complet Udvalg Lineoleums, Carpets, Möbler, Ovne og Crockery.
Telephone Main 2454

Alterbilleder Verdens og Skandinaviske malerier udføres paa et billigt. Alt arbejde gennemført i Høi Kvalitet. De bedste Malerier leveres. Skriv eller kom og se.
Arne Berger, Maler.
344 1/2 Wash. Str., — Pasaden, Ore

ENGER & JESDAHL
Riideshaandlert
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES . . . Office Main 166
Residence . . . Red 3091
Main 2912
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa

ROB'T. W. COLLINS
Suite in Wiggest Bldg.,
handler med Real Estate og faste Lænsforretninger. Læns.
COEUR D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly, Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestekonferencen for Pacific Distrikt af den Romle Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Hjerte, 1818 Donovan Ave., South Vellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjæftjærelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Post. S. M. Tjernagel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil man ham.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

De fornegter Gud i sit Hjerte.

Der gives folk, der ikke for alt i Verden vilde begaa den Synd, de gjør sig skyldig i, dersom de troede, at det skulde opdages af Menneskene. Men de brøder sig ikke om, at den alvidende Gud er hos dem og ser det, de tænker mere paa Menneskenes Plue end paa Guds Pine; de onsker det værre at dømmes af Menneskene end at blive fordyndt af Gud. Sald dette med hvilket Ravn, du vil, i Virkeligheden er det Gudsfornegtelse. Eller er det ikke en Gudsfornegtelse, der kan sig, at han tror paa Gud, noget han samtidig tager mere hensyn til Menneskene end til Gud? Er det ikke netop Gudsfornegtelsens Bæsen — er det ikke Fornegtelse af det højstes Gudsdom, naar man ringeogter ham og tager mere hensyn til Stabningens Pie end til Staberens Pie? Er ikke det at spotte Gud, at træffe ham ned af Tronen, sætte ham lavere end hans egne Stabninger, ogte hans Gudsdommelighed for intet?

Jeg besværges dig, lev ikke i hemmelige Synder. Ingen kan være en Skæller og dog nøgenkunde uskyldig. Sagt dig for den hemmelige Syndeskyld. Gud ser det — det kommer en gang all for Dødet. Al, om jeg nu kunde tale, som jeg ønskede, da vilde jeg saa vise folk til at gaa i sig selv — og bære. Der fortælles om en bekendt Prædikan, et naar han prædikede om Guds Alvidenhed, syntes folk næsten, de saa Gud staa legemlig mellem sig og betragte og stir ind i deres Nis og Hjerters Hemmeligheder. Naar han var færdig med sin Prædiken, kunde de ligesom høre en Stemme ind i Tret paa sig. "Man nogen kan skjule sig paa sin lænlige Steder, at jeg ikke skulde se ham?" siger Herren. "Odfylder jeg

ikke Himmelens og Jordens?" siger Herren. — Jeg vilde ønske, jeg kunde tale saaledes, at jeg fik høert Menneske til at gribe i sin Barn og finde sine hemmelige Synder.

Na, min Læser, hvilken Synd er det? Kom frem i Dagens Lyd med den; kausse der den i Solens Skin. Slikt sker ikke at blive opdaget. Sig det nu til din Samvittighed, hvad det er for en Synd. Se den i Ansigtet, besvend den for Gud, og led ham om Rønde til at blive den Synd og enhver anden fort, og vend dig til ham med Hjertets hele Kitraal! Vid dette, at du bærer Skyld for din Synd, og at det just er til det værre, at den har været skjult. Gud bevare os for hemmelige Synder! "Kend du mig af mine lænlige Væst?"

"Kansog mig, o Gud, og kjend mit Hjerte, prøv mig og kjend mine Tanker."

"Og se, om der er en Vel, som gjør Smerte i mig, og led mig paa en evig Vel" (S. 129, 23—24).

Mat. 5, 39, 40. sul. Joh. 18, 23.

Naar Jesus siger: "Hvis Rogen slaar dig paa din høire kind, vend ogsaa den anden til ham; og dersom Rogen vil træffes med dig og tage din Høle, lad ham ogsaa beholde Støppen" (Mat. 5, 39, 40.), da sigte disse Forskrifter mere til de indre Sindelag end til den ydre Gjerning, saaledes at Laalmodigheden og Mærkeligheden altid bevarer i Skelens Jæderite, men at med Hensyn til den ydre Gjerning det sker, som for dem, vi af Hjertet elske, maa bestendes at være det tjenligste. Dette fremgik klart af Prestetens eget Eksempel, som, da man gav ham et Slag paa kinden, sagde: "Har jeg talt ilde, da seris, at det er endt; men har jeg talt ret, hvorfor slaar du mig da?" (Joh. 18, 23.) Han opfordrede altsaa ikke her sin egen Forskrift, dersom vi blot vilde blive staaende ved den bogstavelige Udleggesse; thi han vendte ikke den anden kind til den, der slog ham, men hindrede tværtimod, at den, der havde tilføjet ham uret, vilde begaa en Uretfærdighed; og dog var han beredt, ikke alene til at lade sig slaa i Ansigtet, men ogsaa til at dø paa korset for dem, af hvilke han led Saadant. Iqesom han ogsaa bad for dem paa korset, sigende: "Fæder, forlod dem, thi de vide ikke, hvad de gjør." I vort Sindelag maa vi derfor stedse bære Mærkeligheden, saa at vi ikke vilde gjenstille Gudt med Gudt; dog maa vi i det Udvalgte gjøre Reget, hvorved vi mere tjene Menneskenes sande Vel end deres Tilbedelighed, ligesom en Kæder, om han end nok saa klart hugter sit Barn, dog ikke derfor lader den foderlige Mærkelighed. — (Augustin.)

Sammen af den kristelige Lære.

(Af Dr. W. Kulier.)

Vi lære om Troen og et ret kristeligt Bæsen saaledes, at Mennesket frem for alle Ting og for det Hørlige ved Loven maa lære at erkende sig selv, hvad han er, kan og formaar, paa det han kan vel lære at henge paa denne Blis med Profeten Rom. 4, 23.: Alle have syndet, og dem kaldes Guds Rønde; ligesom Pl. 14, 13: Der er ingen retfærdig, end ikke en, der er ingen, der er forstandig, ingen, der spørger efter Gud, de ere alle afregnet ub.; ligesom Pl. 51, 6: For dig alene har jeg syndet osv. Men naar Mennesket først er blevet saaledes ydmyget ved Loven og kommet til Erkendelse af sig selv, saa er han bleven ret fæderdig. Thi den rette Rod skal og man begynde med Frygt for Guds Tom; og da bliver Mennesket var, at han er saa stor en Synder, at han ikke kan blive sine Synder fort og sin egen Skæft eller Gjerning. De fortaar han først ret, hvad St. Paulus mener og siger til, naar han Rom. 7, 14, 6 20, siger, at Mennesket er en Synder, fangen og solgt under Synden; ligesom 11, 32, at Gud har indskuffet alle under Udydighed, 2, 19., at Verden er skyldig for Guds Tom. De begynder nu en sandt Duffen og Slagen: "Hjerte Gud, hvem kan og vil nu træde og hjælpe? Thi naar Mennesket saaledes forfæderes ved Loven, man kan ganske og aldeles forsvinde om sine egne straffer, lever sig om, suffer og langes efter, at han maa se sig selv. Da kommer nu Evangelietes frelsende Ord i ret befrem Tid og siger Mat. 9, 2.: Bær frimodig, min Søn, dine Synder ere dig forladne: tro paa Jesus Kristus, som er forfærdet for dine Synder! Og seler du Synd, saa vid, at den er forladt fra dig og lagt paa Kristus, ved hvis Naar du har hørt Værdighed, Pl. 52, 1, 5, i Petr. 2, 24. Dette er nu Begyndelsen til Saligheden; paa denne Maade blive vi vore Synder fort, retfærdige og salige, nemlig ikke for vore egne Fortjenester og Gjerningers Skyld, men foran Kristi Troen, hvorved vi gribe Kristus. — Men naar vi saaledes have lært om Troen paa Kristus, da lære vi ogsaa om gode Gjerninger, nemlig saaledes: Efterdi du har grebet og faaet Kristus ved Troen, ved hvem du er retfærdig, saa gaa nu ogsaa hen og elsk Gud og din Næste, mynd Gud, tal, læs, pris og bekynd ham, gjør vel og tjen din Næste, gjør, hvad dig er befalet i dit Embede eller Stand osv., hvilke de ere de rette gode Gjerninger, som lode af Troen og Hjertets Lust, efterat man ved Kristus har faaet Syndernes forladelse og Rønde. Hvad man da siden efter ogsaa maa lide af

Gjensværdigheder og lære sit Herd, det bliver all let og lyst; thi det Naag, som Kristus paalægger, er ganuligt, og hans Byrde er let, Matth. 11, 30. Thi naar nu Synderne ere forladte, og Samvittigheden derved har faaet Fred, kan en Kristen lettelig bære alt Naadet, efterdi Alt er blevet ham født og let i hans Hjerte. Derfor gjør han ogsaa alt og taaler alt med Lust og villig efter Vanden, hvornel det endnu falder ham hurt efter Skjødet. Men naar Mennesket vanderer efter sin egen Retfærdighed, hvad det da gjør og liden, det falder Altsammen hurt og tungt, fordi det gjør det usjerne og unillig. — (11, 25 f.)

Kristelige Smaaskrifters og Blades Betjæning.

Svillen for Bessignelse kristelige Smaaskrifter (Traktater) og Blade kunne have, derom skriver Valler Hledner i Spanion blandt andet Følgende (som her meddeles efter "Alta. Kirket."):

Vi træffe og udbrede jo hvert Aar saadanne Bøger i over tusinde Eksemplarer, og vi ere fuldt fornøjede om, at det Ords Sød, som indeholdes i dem, ikke er adstrøet forgyaves. Men det er en stor Blæde og Dymuntring, naar man en enkelt Gang seer et synligt Tegn paa denne Bessignelse. Og Gud, som har lovet, at Sædemanden, der bærer Særen, ogsaa skal bære den første, som under dens Frugter, kan som ogsaa indrette det saaledes, at en enkelt saadant Frugt kommer denne for Ple, selv ad Omveie. Denne Gang skele det ved en tidst Brast fra Amerika, som for en Strubelidelses Skyld var bleven sendt til Sardinien for der at tilbringe Vinteren. Særen lagde sin Bessignelse til det herlige Klima; han blev bedre, og da han netop var i Pegreb med at reise hjem, tilbød der sig en Vællighed for ham til at gjøre en Udflugt over til Afrika. Han greb den med Glæde, reiste over Alger og Oran til Spanien og som tilslut paa et kort Besøg til os i Madrid. Denne amerikanske Brast fortalte os Følgende om en lille isensk Menighed i Oran:

En Skomager i denne By blev ved vore Smaaskrifter først opmærksom paa Evangeliet. Det forundrede ham hove at han ikke mere vilde gaa i (den romersk-katolske) Kirke, og da alle hendes Opfordringer Intet hjalp, henvendte han sig til Biskopens Biskar med Bøn om, at han vilde bringe Vanden paa bedre Tanker. Denne nægtede sig imidlertid ved at besøge ham; "men," sagde han, "tag De ham engang med herhen, saa skal jeg tale med ham." Den gode Stone var meget usig for at saa sin Mand til at gaa hen til Biskopen, og det lyfledes hende virkelig ogsaa at bevæge ham til at søge med hende derhen.

Høest talte nu Biskopen vendig til ham og opfordrede ham til at lægge Bibelen bort, han kunde dog ikke forskaa den, da den kun var skreven for Præsterne, der da bogstævet ifølge Guds Befaling skulde udlægge den for Folket. „Det er dog mærkeligt,“ sagde Manden, „at Apostelen Paulus siger til Kolosenserne, at de skulde sørge for, at Brevet til dem blev læst af Menigheden i Koadicra, og ligeledes skulde de selv læse det Brev fra Koadicra. Det lader ogsaa til, at Pauli Brev ikke alene vare bestemte for Præsterne, men ogsaa for Menighederne.“ Men Biskopen havde aldrig hørt tale om et Brev til de Kristne i Koadicra og blev saa forundret over denne Meddelelse, at han slet ikke vilde tro derpaa; og da Manden viste ham Bibelen, blev han ganske stum. Dog fattede han sig snart igjen og begyndte atter at disputere med Manden om den romerske lære; men denne sidste var bibelsk og havde stedse det rigtige Svar. Der gik saaledes Jesu Ord dagstavelig i Opfyldelse: „Naar de overantvoerde eder, da bekymrer eder ikke for, hvorledes eller hvad I skulle tale; thi det skal gøres eder i den samme Time, hvad I skulle tale. Thi I ere ikke de, som tale, det er eders Haders Rødd, som taler i eder.“ Biskopen blev lidligere og lidligere, jo mindre han kunde rede sig ud af det; men Manden forblev rolig og betraakte sig paa sin Bibel og slog den ene Text op efter den anden, til hans Røddstænder tabte Taalmodigheden og erklærede ham for en forfollert Sjatter, der vilde lære lige til Helvede og nu blot skulde se til at komme paa Døren; men Herren gav ham et Vink om, at han skulde blive, da han endnu havde nogle Raad at give hende. Dog, hun tog sin Mand under Armen og sagde: „Nei Tak, Hr. Biskop, jeg bliver ikke; jeg vilde have Dem til at omvende min Mand, men nu har han omvendt mig, saa at jeg er bleven overbevist om, at han har Guds Ord paa sin Side, og at De hverken hender eller følger det; jeg vil ligesom min Mand helde mig til Guds Ord.“ Dermed gik begge bort og leve nu i Fred og Glæde som evangeliske Kristne.

Den store Koncert.

Saa kan man vel kalde Koncerten den 18de Juni i Auditorium i Chicago. Den gives af Synodens Sangerforbund, og den bliver vistelig et historisk Landemærke i nord-amerikansk Musikliv. Programmet består af Synodens Sangor, Luther College Musikkorps, Hr. Kappold fra New York, Hr. Kolf Hammer fra Kristiania og Organist Chr. Rupperecht fra Chicago. Det er saaledes

let at se, at det er noget ufærdeligt, som der budes.

Til Sangforet har nu meldt sig omtrent 200 Sangere fra Synodemeninghederne i Chicago og over 500 udenby, saa at der blir et stor paa over 700 Stemmer. Koret kommer til at synge den deiligste Kirkenisil og Nationalmusik dels med Soloer af Hr. Kappold og Hr. Hammer. Kirkesorene maadt om i Samfundet har nu i Visiter indøvet disse Sange, og Prof. J. Dahl, som er Hoveddirigent, kommer til Chicago for Synodemødet for at gennemgaa Sangene med Chicagoforerne, som hidtil har været ledede af Hr. E. Bjørn. Saa mødes alle stor fra alle Kanter af Samfundet Onsdag den 17de til den store Generalprøve.

„Luther College Concert Band“ gjorde en saa herrenske Vælle paa sin Tur til Stillehavsregionen for et Par Aar siden, at det vilde være umuligt at overgaa alle de overstrømmende Lovord, som Kisterne da var fulde af. Man vil vi minde om Visitant Johnson's Ord: „It is the best college band in the United States.“ Prof. Carlo A. Sperall har jo længe et efter sin Hader nedarbejdet og ved sin egen Dagslighed velkendt Navn i Musikverdenen. Da der ikke blir fuld Anledning til at høre alt, hvad Publikum vil ønske af Studentermusikken, vil der ogsaa blive Anledning til at høre Katherines Musikkorps ved Dampskibsturen paa Michiganisen den 17de.

Hr. Kappold har allerede hørt mig vundet Verdensra, nægtet han ikke har givet ind for den almindelige Mening, at kun Europa kan uddanne virkelige Sængere. Det var selvfølgelig en ufærdelig stor Grad af Mand til at overvinde den gjængse Mening, at man ikke kan præfere noget Korarbejde uden at lære det i Europa, men denne Mening har Hr. Kappold overvundet, og det er ikke det mindste ved hendes Sang, men at vil nok alle forstaa det, naar vi hører hende synge sine berlige Sange i Klæder, Dræmningen af Saba, ledet af det amerikanske ved Luther College Gutterne.

Hr. Kolf Hammer er jo alle Nordmænd i Amerika saa fordelagtig kendt fra de norske Studeters Triumftog gennem vort Land, hvor Kolf Hammer var Soloisten. Han kommer til at synge Soloerne i „Landskendning“ og „Den store hvide Flod vi se“ og desuden Solosangen „Mit Hjerte og min Lyce“ af Hallen Hjerst. Hr. Hammer har udvalgt sin Rejsestæde en Maaned for at kunne deltage i denne Koncert.

Hr. Chr. Rupperecht er en i Chicago vel anset Organist, en fast Lutheraner. At høre ham fremkalde af det kolde, Orget i Auditorium, Chicago's største Koncertlokale paa 5,000

Siddeslæde, de deiligste Toner, fra de spædste, der forbauser en ved sin Gange til at saa de herreste Kroge i den store Sol, til de mægligste, der synes at saa Pngningen til at ryste, kan nok velles Forandring hos dem, som ser Organisten foran et lidet Orget som et Stueorgel med kun nogle elektriske Krode bort til Orgelstriberne.

Det hele blir vistnok uforglemmelig, og Forspørgsel efter Billetter kommer fra alle Kanter. Man kan sikre sig Billetter ved at tilskrive Synodens Præster i Chicago. Pastorerne Koldstad og Johnson udgjør Billetkomiteen.

Til et Guldbryllupspar.

(Hr. og Fru. John Kopperdals Guldbryllup, Bellingham.)

Du alderligere Væglevar
Lustind Sang tilløste!
Vi om dem nu os samlet har
Og ser dit Dadersfamle,
Hvorned du Jule prødet er
Den Islagros Krone een og Hjer
Dankroser om din Gænde.

Lang Tid tilbage — femti Aar,
Et Bryllup stod paa Vangen;
Et Par i Ungdoms Hjemme Naar
Hver hørt af Hjertetrangen
Aren til Guds Hus og til hans Havn
At bli forenet i hans Navn
Til Tuden dem adskiller.

Og han dem tog i Havnem sin
Befiguelsen han lyste,
Som fordam ud i Hanaan,
Saa ogsaa her han styre
Det saa, at alt i Vel og Se
I Med- og Modgang, Slud og Sur
Blev alt til deres bedste.

Og naar da Hjemmet syntes trangt
Ved Sognefjordens Strande,
Da skabte Modet friskt og rønt
At drage vidt om Lande,
Den maad fremmed Strand og Havn,
Amerika var Stedets Navn,
Hvor Kuleret de fasted.

De vistnok meget efterlod
Af det, som hørt dem var
Ven og Brønder, Søster Brod
Sin Mor og Hære Far.
Ken Farnetroen den var med
Og løse Fremtids Vil der te
D var Hædrensven god.

Prøstet faldmed, Hjertet slog
Til mandigt Taad og Virke,
Marfen viste, Jorden saa
Omendhaft dertil Guds Virke,
Med Spiret manende mod Sky
Som krætte Vandrer og find Ly
Mod Veddens Ravn og Storme.

John Kopperdal og hans Fru
3dag Guldbryllup hører

Vi sender op en Bøn til Gud
Til Jesu Kristi Hader
At han det saadom styre vil
Det mange Aar end lægges til
Deres alt fremstredne Alder.

Old Fred og Vælle Følge Naar
Saa deres Fremtids Veie;
Og naar de hen mod Naalet naar,
Ohi dem i Tryk og Sie,
Den Krone, som er gjeint for dem,
Som trosligen sig hærper frem
Til Værets sidste Ende.

(E. Jacobson.)

„Herren ser dine Veie.“

I Maret 1883 vilde et ungt Men
neske udvandre til Amerika. Han
havde allerede betalt Rejsepengene til
en Skibskaptajn, som saa i Havnen,
og afventede nu længselstuld Afrei
sens Time. Endelig sendte Skipter
nen ham det Bud: „Bonden er gaa
et, og i Aften klokken 5 seiler vi.“
Allerede klokken 4 begynder vor Ud
vandrer sig paa Veien til Havnen;
thi han tænker: bedre en Time for
lidlig end et Kvartier for sildig. Som
han nu gaar gennem den Alle, som
løber til Havnen, og allerede ser Skib
bet, hvis Rimpler slagger lystig i Vin
den, ser han ved Siden af Veien i
Kuloraget et firbladet Kløver.

„O!“ siger han, „det betyder Væf
te, det maa jeg tage med mig.“ gaar
et Skridt ind i Anlægget, buffer sig
ned og pluffer Hænderbladet. Da han
kommer tilbage igjen paa Veien, nær
mer en Soldat sig ham med lange
Skridt, som med Genæret i Armen
var gaaet frem og tilbage foran
Skibet, og siger:

„Gode Ven, I maa følge med mig
til Bagten.“

„Til Bagten? hvorfor det?“
„Na,“ siger Soldaten, „I kan vel
læse Skrift; se kun, hvad der staar der
paa Tavlen! Fem Dollars Bøde for
hvem der afriver noget i Anlægget.“

„Hvad vedkommer Tavlen mig?
jeg skal reise med Skibet.“

„Hvad vedkommer Skibet mig?“
svarede Soldaten; „I maa følge med
mig til Bagten. Om en Time kom
mer Afrejsningen, saa bliver I ført
til Aaadhuset, og der betaler I eders
5 Daler!“

„Hjære Ven, Skibet, hvor jeg har
betalt min Overfart, seiler om en
halv Time; jeg maa endelig afsted!“

„Det kommer ikke mig ved,“ sagde
Soldaten og tog fot i ham.

„Var dog fornøstlig, hjære Ven,
det kan dog umuligt være Vedens Me
ning, at man for et firbladet Kløvers
Skuld skulde forsvømme et Skib til
Amerika og miste de Peng., man har
betalt for Reisen!“

„Det kommer ikke mig ved,“ siger
Soldaten igjen, „her hedder det kun
at lyste Vedren!“

Den unge Amerikaner gav gode og

onde Ord, lovede, truede, skjædte ud og græd.

„Det kommer ikke mig ved,“ sagde Soldaten og blev ved dermed, og Manden maatte afsted til Vagten. Imens han der ventede paa Afslutningen og siden betalte de 5 Daler paa Raadhuset og endelig kom sveddrypende tilbage til Havnen, var Skibet fejlet for længe siden. Nu begyndte han at bande sit Uheld, Soldaten, Møvebladet, Magistraten, ja hele Byen. Da der nu ikke straks afgik noget andet Skib, maatte han opholde sig nogen Tid der i Byen; og en Dag faldt der ham paa Gjestgivergaard en Avis i Hænderne med Skibsefterretninger fra Kughafen, hvor der berettes om en stærk Storm — mange Skibe var strandede ved Kyften; han læser Skibenes Navne og bliver forkræftet — der staar Navnet paa det Skib, med hvilket han skulde have fejlet, og ved Siden af: „Forlist med Mandflabet.“ I Tausched lægger han Bladet bort, folder Hænderne og dybt beskjæmmet opsender han en Takkebøn til Gud.

Bagvaskeren.

Bagvaskeren kan lære noget af følgende Fortælling: En Mand bragte et Stykke Løi til en Farver for at faa det farvet sort. Han var saa vel tilfreds med det udførte Arbejde, at han siden kom med et Stykke sort Løi for at faa det farvet hvidt. Men Farveren sagde: „Et Stykke Løi ligner et Menneskes gode Navn; det kan nok farves sort, men ikke igjen hvidt. Bagvaskeren er en Farver, som gjør Menneskenes Karakter sort; men om han end godt fortaar det, saa forstaar han dog ikke at gjøre det onde godt igjen, eller at farve det hvidt som han først har farvet sort.“

Tro og Taalmodighed.

Gamle Betty var temmelig tillaars, da hun blev omvendt; men endskjønt fattig søgte hun dog at virke saa meget som mulig. Hun besøgte de unge og gav af sin Fattigdom til dem, som var endnu fattigere; hun samlede lidt Penge hos andre, naar hun ikke selv formaade at give og fortalte mangel en om Frelserens Kjærlighed. Omjæder paadrog hun sig en Forkjølelse, siden Rheumatisme og laa tiljængs Maaned efter Maaned smerte fuld og hjælpeløs. En venlig og god Prest besøgte hende og spurgte hende, om ikke hun, som havde været saa virksom, fandt denne Forandring tung at bære. „Na nei, Hr. Pastor, slet ikke. Medens jeg var frisk, hystes jeg at høre Herren sige til mig: Betty, gaa hid, gaa did, gjør dette og gjør hint, og jeg pleiede at gjøre det saa godt, jeg kunde. Men nu hører jeg ham hver Dag sige: 'Dig stille, Betty, og højt.'“

Bort Arbejdsfelt.

Tacoma.

Mandag Aften den 8de Juni afholdtes Junifest i Kirkens Parlor. En ganske pen Forsamling var tilstede. Blandt Aftenens Talere kan nævnes Prof. C. O. Heimdahl, Pastor Hartstad og Dr. Thorne, som snart skal reise til Teller, Alaska, for at overtage den Plads, som Pastor Brevig har havt som vor Synodes Missionær for Estimoerne ved Teller.

Sidste Søndags Aften talte Prof. Heimdahl i vor Frelseres Kirke. Næste Søndag Formiddag vil der blive afholdt Gudstjeneste i det engelske Sprog.

Syd Tacoma.

Pastor J. D. Dale, den heroverende Menigheds forrige Prest, nu bosat i Bothell, Wash., og Miss Thora E. J. Johnson alytvedes her i Kirken Onsdag den 10de Juni. Bruden er en Datter af afdøde Pastor Thomas Johnson, Korseland, Wim. Helsen udførtes af Brudgommens mangeaarige Ven og Studiefamerat, Pastor H. N. Stub. De nygifte er nu paa Bryllupsreise i Osten, hvor de agter at overvære Synodemødet i Chicago, samt besøge Slegt og Venner. Belignelse og Lykke følge dem gennem Livet!

Et stort Tab for Menigheden er det, at til samme Tid fire af dens unge Kvinder ved Forandring af Bopæl har forladt os. Disse fire er Miss Anna Johnson, Miss Thora Johnson (nu Mrs. Dale), Miss Agathe og Miss Nettie Dale. De har alle taget ivrig Del i Menighedsarbejdet og har været Værerinder i Søndagskolen, hvor de har virket med megen Trofast.

Efter Gudstjenesten Pinsedag overrakte Stedets Prest Miss Agathe Dale en liden Pengesum fra hendes Venner her. De vilde paa denne Maade ved hendes Bortreise faa vise, at de paaskjønnede hendes Arbejde baade i Søndagskolen og som Menigheds Organist, en Stilling, hun uden Gudtjeneste har søgt de sidste to Aar.

Miss Marie Skjerve fra Parkland har lovet at overtage en Klasse i Søndagskolen og tjenestgjøre som Menigheds Organist.

Gudstjeneste forfaldende Søndag paa norsk kl. 11 Formiddag.

Sidste Søndag i Juni engelsk Gudstjeneste kl. 8 Aften.

D. E. S.

Poulsbo.

Søndag den 24 Mai flydsede W.

S. Tornensis Pastor Xavier over Gildet til den navnløse Gode's Casual. Gudstjeneste holdtes i Vinlands Skolehus. Det er den forenede Kirke, som her har sin Arbejdsmark. Her fik man bl. a. ogsaa hils paa Mr. Thorsen, i sin Tid flere aarig Zambitor. Til Middags blev Præsten og Skydstøren biden af Mr. R. S. Den, der ved mange-aarigt ihærdigt Arbejde her har grundet sig et vakkert beliggende Farmhjem paa Strandbredden af Stanken og hører blandt de første Settler her. Ved Synet af 10 friske, nuntre Børn og de forholdsvis endnu unge stante Forældre maatte man vilkaarlig tænke, at her var en af de lykkelige „Noojveltske“ Familier. Forhaabentlig vil Huset aldte Datter, Manda, med Tiden gjøre sig kendt med Parkland Skolen, og der vil siges hende velkommen.

Samme Etermiddag holdtes Atergangs-gudstjeneste i Huset hos Mr. M. S. Tornensis med 8 Radværgjæfter. Ogsaa saaledes vilde en Del Mastafarere ruste sig ud til den ferestaarnde lange Rejse, hvilket jo er en skøn Tanke.

Eiden er følgende herfra reist til Alaska: J. S. Tornensis, Thomas Ræfela, John Haxson, William Johnson og Miss Bereth Ræfela. I det vi ønsker dem Lykke paa Jerden, haaber vi tillige, at ingen af dem — ikke engang i Guldlandet — vil glemme de Gud og Love, der ere kosteligere end Guld, ja fint Guld i Mængde, og sødere end Honning, jo Honning, der drypper af Stagerne.

Per Larson Anti, der i nogle Aar har opholdt sig her, kjøbte for kort Tid siden 3 Løtter af Mr. Linn paa Parkland. Mr. Anti er en ældre enselig Person med svag Helbred, og han de efter vort bedste Skøn ikke træffe et heldigere Valg til at sætte op en Dytte paa for sine gamle Dage Lotterne ligger vakkert til, nær Kirken og Skolen og ontrent lige nær til Værnehjemmet og kun et ordentligt Stenkast til Sporvognslinien, saa vi kun kan ønske ham tillykke, og skulde han med Tiden ville bygge og bo her, vil man her visstelig sige ham velkommen.

Miss Bereth Tornensis skal i Sommerens Løb holde Skole med sine yngre Søskende og maaske nogle saa andre Smaa. Hun skal ogsaa give en Del af dem begyndende Timer paa Piano. De ældre Søskende af den rette Art kan ofte udrette meget godt for sine yngre Søskende. Tillykke med Skolen, Bereth!

Lake Bay.

Søndag den 7de Juni havde vi

Gudstjeneste i Skolehuset her. Ogsaa en Liden var her til Daaben, nemlig Mr. og Mrs. Andrew Seversons førstefødte Barn. Mrs. Severson var i sin Tid Elev af vor Parkland Skole og havde nu den Fornøjelse, at ha en af sine Veninder fra Skoledagene paa Parkland, Miss Clara Knudson som Gummor for sin lille Søn. Det faldt sig sliig iaar, at denne Kirkens Grundlæggelses Dag — Pinsedagen — indtraf sammen med den i den nyeste Tid for vort norske Folk saa bekendte historiske Dag, den syvende Juni. Maatte saa Pinsedagden bevare ogsaa den lille Clifford Gerald Severson paa den rette Bane baade i Kirken og i Staten!

Mrs. S. C. Sørensen blev noksaa høfelig og Nat til Pinsedagen, saa baade hun selv og hendes Mand maatte bli hjemme fra Gudstjenesten. Men Huset's Ungdom var med. Forhaabentlig vil Anfaeldet ved Guds Sjæls saa en suarlig Overgang. Baade Mr. og Mrs. Sørensen har fra gamle Dage af Slegt og Venner i Chicago, hvorhen de sendte mange Hilsener med Pastor Xavier, da de hørte han — o. G. v. — agter at besøge Synodemødet i næste Maaned.

Miss Clara Knudson af Parkland holder nu Religionskole her i Skolehuset, og det var godt at erfare, at baade Værerinden, Forældre og Børnene var glade i Skolen. Tillykke fremdeles!

Mr. Dulin her af Lake Bay har leiet Mr. Magnusens Butik og Handelsforretning i Nærheden af Arketa P. O. og er allerede foreløbig tilfattet Stedet. Mr. Magnuson vil af Helbrede Hensyn tage sig Ferie en Tid og muligens besøge et af de varme Bæde.

Vir.

Vor Kvindeforening synes at vokse sig stærkere og stærkere. De sidste Møder har været særdeles godt besøgt, skjønt man har noksaa rummelige Huse her de været overfyldte. Sidste Møde holdtes hos Mrs. B. Hanson i Skagit City. Det var nok i Udskenten men det var langt fra ikke noget uoverkommeligt Hinder. Da Redskriveren af dette indfandt sig, var der allerede saa mange Kjørerestaber paa Gaarden at det var vanskelig nok at finde Plads for en til.

Marsmøde holdtes nylig i Preitegaard. Af de forskjellige Raportviste det sig at man havde udført en hel Del Arbejde og samlet mange Penger; men Kassebeholdningen var alligevel ikke videre stor fordi man havde ydet til forskellige Gjøremaal. Udloget af Valgene er som følger: Mrs. Brevig, President; Mrs. Dahl,

Sekretær, og Mrs. Knag, Kasserer.

Den 16de Mai holdtes Sog på Barer som var udarbejdet gennem det sidste Halvoar. Det gik vist bra thi Kvinderne var alle smilende og med godt Mod på næste Møde. Næste Møde af Foreningen holdes den 25de Juni hos Mrs. W. Pederson. Alle er velkomne.

Den 2den Juni reiste en stor Flot på Ole Johann Særvold's hurtiggaaende Fartoi til Norge. Alle var fornøjet med Turen.

Vi synes standom at vor Kirke er forliden og det er ikke det værste Slagemaal at høre. Pintsedag var vi otter mindet derom. Kirken var fyldt til sidste Plads af opmærksomme Tilhørere. Det var en virkelig Høitidsstund. Alle syntes at være stemt til Høitid og det passer sig vel i enhver Gudstjeneste og ikke mindst i Pintsedagstiden.

Søndagskolen og Aorets Sang gjorde sit til, at gjøre Dagen en Festdag. Børnene sang meget vakkert „Glæde uden Gud ei findes“ og Aoret sang „Himmelske Trøster.“ Det er saa, det bør være. Alle haade Sang og Gamnel skulde gjøre sit til at Gudstjenesterne blir de hjerte og hyggeligste Sammenkomster vi kunne nyde af.

At Dagens Evangelium blev det fremlyst hvorledes vore Sjæter ordannes til en Guds Rands Folk. Noatte Sæden som udvædes være rigelig frugt. Dem Sæde blev lagt til Menigheden i let en Datter af V. Lange blev døbt og Alfred Vorgen med Hustru og to Børn blev blev indmeldt i Menigheden. Vorgen sluttede herud fra Idaho for en Tid siden og har rentet Land i Nærheden af Nyr. Han er overbevist om, at der ikke findes noget bedre Sted at farne og træffe på at bofatte sig her. Vi ønsker ham og Familie hjertelig velkommen iblandt os og ønsker Familien Lykke og Velvære.

Pintsedag havde vi den Glæde at gjøre Besjendelse med Hr. Bellum som nemlig er sluttet herved fra Bellingham. Han har kjøbt sig Jærm, et Par Mil nordøst fra Nyr. Og saa denne Familie vil vi ønske hjertelig velkommen, og haaber de vil finde sig hjemme blandt os. Der er flere ubemærkede Anledninger for saadanne som ønsker at anskaffe sig et hjem og man behøver ikke mange „Acres“ i Skagit Dalen for at leve færgit.

Vigeforeningen har nu været i Virksomhed siden den 25de April. Den har holdt flere Møder og synes at vinde stor Tilslutning. 42 unge Viger har sluttet sig til den; og arbejder med sit Haandarbejde lige saa

flittig som deres Oldemødre arbejdede med sine Kardor og Kofke i sine Møder. Deres Lasse synes og være, at understøtte vore Barnehjem baade her og ude på Nedningemarken. Til de forskjellige Embeder valgtes følgende: Mabel Thompson, Præsident; Anna Fjeldstad, Sekretær; Edla Knag, Kasserer. Mrs. Jugebeifson blev valgt til at have Overblikket med det hele. Foreningen mødte Torsdag den 13de Juni hos Mrs. Knag.

Religionskolen begyndte straks efter Pinte. Første Dag var der 40 tilfede. Da Skolelæreren endnu ikke er ankommen har Mrs. Jugebeifson været med og holdt Skole.

Coeur d'Alene, Ida.

Søndag den 11te Mai var en stor Høitidsdag for vor Menighed i Coeur d'Alene, idet den første Konfirmation da holdtes i dens Midte. Fire unge gjentog den Dag sit Taabsløfte, nemlig: Clarence Edward Severson, Percy Clarence Peterson, Rhudolph Brandvold, Ellen Stenmo. For Anledningen havde Ungdomsforeningen loffet på over \$20 for Kirkens videre Uudrustelse. Kvinderne havde samlet den med Blomster og Grønt og et Sangkor øgede den Feststemning som Dagen bragte med sig. Hvorvel vor lille Kirke har Siddepladse for hundrede haade man for den Anledning skaffet flere Bænke tilveie og det viste sig at de trangtes. Noatte Gud i Raade bevare disse unge som de bliver sit Løfte og sin Besjendelse tro. Noatte de stadig lys og saa Herte Guds fulde Kuning hvorved de skal kunne holde Stand på den onde Dag.

Mange norske Familier, tiltrufne af vor Ops valte Velkommenhed, har i den senere Tid sluttet ind, og vi haaber at flere lykkeligtvandede kommer.

Hr. Ole Særvold holder til velomtalte Foredrag over Norge illustreret med 150 farvede Postbilleder og 1000 rød betyngelige Billeder den 9de Juni under Ungdomsforeningens Auspicer i Baptist Kirken i Coeur d'Alene, og den 10de Juni i Operaet i Spirit Cafe. Dette Foredrag burde alle se og høre.

Astoria, Ore.

Pintsedag holdtes Konfirmation i vor Kirke i Astoria. Dagen oprandt med straalende Solfinnsveir og Kirken var fyldt til Trængsel af opmærksomme Tilhørere. Kirken var for Anledningen aldeles belæsjet med alle slags Blomster og Grønt, hvilket bidrog til at forhøje Festligheden, og der ligger ogsaa en god Værdning i Blomster og Palmet. Det miander os om at en Seier er vunden, og peger

hen til den Tid da enhver tro Jesu Kristi Stridsmand skal modtage Seierspalmen i Himmeriges Rige. Saa da de fjære unge som afslagde den gode Besjendelse baade for Gud og Kennesler for Raade og Kraft til at stride den gode Strid, fulkomne Været, bevare Troen, og tilslut modtage Vlorens ufortraafelige Krone, som blev forberet for os ved Jesu Kristi Guds Søns Videlse og Død. Felgende unge gjentog sit Taabsløfte: Clara Banglund, Johanna Louise Nielsen, Harriet Pauline Pederson, Velf Hoflin, Jacob Jørgensen (Doff). Om Aftenen holdtes Gudstjeneste med Aftergang. Aoret sang ved begge Gudstjenesterne og forsyndede derved Feststemningen.

Den lille Vigeforening arbejder som sædvanligt meget flittig. Saa et af dens sidste Møder besluttedes at male Presteboligen, og selv bestride alle Udgifter dermed. Margara Nielsen er foreningens Præsident, Alice Jøerion, vice Præsident, Jennie Banglund, Kasserer og Johanna Nielsen, Sekretær.

Vest. Preidst fra Chinook, Wash., har løst af betjene Astoria Menighed medens Vest og Mrs. Kette er på Sædemødet i Chicago og ligeledes på Velag i hjemmet, ved Decorah, Iowa.

I. P. N.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 på norsk og Aften Kl. 7:30 på engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
O. J. BREIVIK, Pastor.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Mæned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Stackton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Mæneden, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger på Hjør. af Nath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 15th St., San Francisco; residence, 2722 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 2 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 1st Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HASTVEDT, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Prester dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Mæned Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2de og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Tjalden Church, Hjør. af 5de og J Sts.

St. Leon.
Livermore, Pleasanton, Elise Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1469 Humbolt St. Tel. Main 2762.

Tacoma.
Vor Presters Ev. Luth. Kirke, Hjør. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Carn. Gudstjeneste hver Søndags Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:30.

OVE J. H. PREUS, Præs. 1707 So. I St. Phone: Main 4270.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Presters Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 3den og 5de Søndag Kl. 11 Form. på norsk. 1ste og 3de Søndag, Kl. 7:30 Aften på engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag i Mæneden i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Mænedens, Form. Kl. 10:30 på norsk og Aften Kl. 7:30 på engelsk. 2den Onsdag i Mænedens, Kl. 7:30 Aften på norsk.

Sedaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave.; Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Mænedens; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Mænedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—39th Street.

Genesee, Idaho.
Vor Presters—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Mænedens. Søndagskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Mæned Gudstjeneste på engelsk Kl. 7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Frederick.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag Kl. 11 Form.

Parkland Nøder.

Prof. Song holder paa i disse Dage med at bygge et nyt vent Hus paa sin Farm i Nærheden af Parkland.

Mr. H. O. Wolden har kjøbt Løtter af Mr. Simons og har begyndt med at bygge Hus.

Mr. Charles Stock, en agtet gammel Pioner i Parkland, havde det Uheld her i Aftiden paa Ojentrælle fra Tacoma at falde af Særbænken og blev nok saa slemt beskadiget. Han agter for Fremtiden at tage Ophold paa Alderdomshjemmet.

kvindeforeningen mødte sidste Torsdag hos Mrs. Ole Varlen. Onsdag den 24de møder Foreningen intjen hos Mrs. E. B. Biland.

Mrs. Deena, som i Vinter har boet hos Rossen er flyttet til Vanes. Mr. J. Quate har været daarlig en Tid.

Man agter at holde 4de Julifest i Parkland til Indtagt for Børnehjemmet.

Mrs. L. Varlen samt Miss Karab Frogstad er reist til Steu.

Prof. Pedersen er flyttet ind i Mrs. Varlens Hus.

Miss Olna Christensen, blev ved Akademiet her i længere Tid værret fog af Pneumonia. Hendes Moder Mrs. Else Jørgensen fra Wilbur er her for at passe hende.

Selskab.

Selskab Menigheds nye Kirke var paa det nærmeste fuldt bebygget mellem 70 og 80 Menninger vedvarende Gudstjenesten. Noget af Menighedens kvinder havde ønsket at høre den rigtig rent med Klavert og store røde Koler, som endog Soden funde mienende Selskab.

Tredag den 12de Juni holdt Fr. S. Thorsøe, vor Missionær i Teller, Alaska, en Tale. Missionæren talte om Alaska Missionen. En Kasse til \$5.00 blev overgivet til Alaska Missionen. Mange Herrens kirke var unge Missionær, som nu snart skal drage afsted til Eueland med sin unge Brud!

Strals for Foredraget afholdtes et stort Menighedsnæde. To Familier meldte sig ind i Menigheden nemlig Jakob Strand og Austru, og Dorstod tilligemed Familie. Den sidste ventte forresten sin Austru og sine Børn fra Norge i den nære Fremtid.

Herrens vellygne dette betydningsfulde Skridt til sin Kæmpe Forberedelse og sin egen Kirke til Gavn.

Wanted dette gode Eksempel, som disse to søster søstrende ogsaa andre til at gjøre lignende. Det er jo Guds Vilje at vi skal høre til en Menighed. Vænt alle, som staar udenom og som gjerne vil være Kristus ret betænke at de ikke gjør Guds Vilje ved at staa saaledes, og at de ikke er uden Kristus fordi man de staa saaledes.

Iblandt andre Ting som besluttes paa dette Næde var ogsaa dette at nogle Løtter paa Besiddelse af Kirken skulde kjøbes straks. Det er Menigheden med Tiden at opføre en tilbidsmæssig Prekestol og et Stolehus. En Komite bestaaende af h'errer E. Stockstad, Olsen og Pedersen blev valgt til at optage en Prøveabonnement til Prekestol og ellers undersøge om det er tilraadeligt at gaa tilverks med at bygge Prekestol straks.

Miss Tina Thomsen har i den senere Tid leet sig omkring paa Vashon Island. Miss Thomsen som formelig herop fra Los Angeles med sin Moder. De er begge meget indtagne i Vandet beroppe og vil neppe for nogen Pris tilbage til Soden. Dette forlanger vi dem ikke i, to Norden er Kæfternes Hjem. Det har været det håbløst og vil vel blive det for Fremtiden. Tager man Sundheden i Betragtning saa er Nordens ogsaa da paa vor Side. Der findes saa Oer og Coastier paa Vestkysten, og ellers overhovedet i de fjernede Stater, som kan fremskaffe en mindre Vedelighed end Pierre og King Co. hvori Tacoma, Vashon og Seattle ligger.

Tabet ved at blive en Kristen.

Noget Personer imidlertid om "Religionen" og skjulte — saaledes som det nu synes rigtig at være paa Norden — læs paa Kristendommen. Ser I og besludte de den for at gjøre J'f' dummene. En Arbejdsmand hørte paa dem. Endelig sagde han: "Ja, ja, hea, der bliver en Kristen, taber noget. De andre saa lystgænde paa ham, og han forklarede: Jeg var en Driftsbøtt. Men da jeg blev en Kristen, tabte jeg min Sjællighed til alle Drift. Vi havde et Helvede i Huset, ja, rigtig et Helvede. — det var jeg tabt. Gudna mere: min onde Samvillighed, min Fredløshed har jeg tabt — alt, fordi jeg blev en Kristen."

Sanctoen.

Medens Troen er Jo og Sanctoen Rei, er Tollen en Bledning af Jo og Rei, og det saaledes, at Rei'et har Overvegt; det er den indre Bollen, som ikke hører til Tro, men til Sanctoen. — (Githet).

Abonner paa "Herald!"

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torrey; Practitioner limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glaucoma, etc. Med. Grad. Bellingham, Wash.

STANWOOD

FREED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

GEO. M. MITCHELL

Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters receive careful attention
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

**The Post Office
Confectionary Store.**

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

Specialitet er at tilberede Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunslet 171 Independent 16
Stanwood, Wash.